

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg prøver én gang til.

Jeg hørte fru Ester Larsen sige, at man var interesseret i at dyrke det spirende vækstlag, at man ikke måtte springe en generation over. Jeg vil gerne have konkrete eksempler på, hvad det er for nogle overvejelser, man i regeringen har gjort sig for ikke at springe nogen over, for at støtte det vækstlag.

Jeg synes ikke umiddelbart, at den mulighed, at kendte, etablerede kan komme af med deres kunst, eventuelt ved skattefradrag, støtter dem, der er på vej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg hæfter mig ved, at fru Ester Larsen finder, at det er en u hensigtsmæssig politisering, når vi taler om en kulturkamp. Først angriber regeringen den progressive og modernistiske kunst og kultur, og bagefter siger man: Nej, vi skal ikke have nogen kulturkamp.

Men sådan kan man jo altså ikke gøre. Den får man, uanset om man ønsker det eller ej, må jeg sige til fru Ester Larsen.

Så vil jeg godt spørge i den forbindelse, for nu er fru Ester Larsen flere gange blevet bedt om at forklare det med fradragene til virksomhederne:

Er den borgerlige tankegang i virkeligheden ikke den, at det er bedre, i stedet for at det er uafhængige organer, der forvalter kunstmidlerne, at det så er ejerne af virksomhederne, der får de penge, således at det ligesom i det gamle Rom er mæcenerne, der sidder og uddeler og tager stilling til, hvad der skal støttes af kunst?

Jamen det er jo grundholdningen i den borgerlige kulturpolitik, og den sikrer, at det er virksomhedernes ejere, som kommer til at bestemme, i hvilken retning kunsten skal gå. Jeg tror ikke, man behøver at være nogen stor profet for at regne ud, hvad det er for en retning. Det er den borgerlige retning.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Hr. Qvist Jørgensen spørger, hvor forøgelsen er henne i regeringens finanslov.

Jamen jeg har sagt, at der ikke er tale om en forøgelse af kulturbudgetterne. Jeg har sagt, at vi på linje med, hvad den tidligere kulturminister erkendte, har et behov for at støtte kernevel-færdsområderne som syge og ældre. Så de løfter, som vi har givet, lever vi op til, men de løfter,

som andre vil pådutte os, som nu en forøgelse, dem vil vi gerne fralægge os ansvaret for.

Så forsøger hr. Qvist Jørgensen at flytte debatten til at være en sygehusdebat. Det vil jeg da meget gerne være med til. De midler, som er stillet til rådighed, den 1,5 mia. kr., som Socialdemokratiet også har støttet, som er stillet til rådighed for afvikling af ventelister, er man i fuld gang med at udnytte, og der er masser af initiativer i gang rundt omkring i de danske amter.

Fru Jytte Wittrock har fået den opfattelse, at det specielt er de unge kunstnere, som ikke skal støttes. Det kulturstøttesystem, vi har i dag, baserer sig på et armslængdeprincip, sådan at det er Kunstfondens udvalg, hvor der er overvægt af kunstnernes egne medlemmer, som bestemmer, hvordan disse midler skal forvaltes. Så hvis de går hen og overser de spirende talenter, har de påtaget sig et ansvar, som det var meningen de skulle løfte.

Kl. 11.00

Så siger man, at det er den progressive og moderne kunst, vi ikke vil have støttet. Jeg ved ikke, hvor man kan finde noget som helst belæg for den påstand.

Fradragsordningen er man meget bekymret for, og hr. Albrechtsen er bekymret. Jeg er helt sikker på, at det, der vil ske i det samspil imellem virksomheder og kunstforeninger, er, at de selv bestemmer den kunst, som virksomheden indkøber.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til forholdet mellem kultur og erhverv – erhverv, som har fået en større vægt af den nye regering. Jeg stillede fru Ester Larsen to spørgsmål tidligere, som jeg ikke fik svar på.

Det ene spørgsmål er: Hvordan skal markedet sikre den grænseoverskridende, provokerende kunst? For jeg mener faktisk, at det er den etablerede kunst og de etablerede kunstnere, der kommer til at få mest ud af skattefradraget.

Og det andet spørgsmål er: Hvordan skal markedet sikre den kunstneriske kvalitet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, man kommer vidt omkring i en kulturpolitisk forespørgselsdebat. Sygehusene har spillet en ikke helt uvæsentlig rolle.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Ester Larsen: Hvor meget kan man styrke dansk sundheds-